

СЕКЦІЯ 6
ПРАКТИКА РОЗГЛЯДУ СУДАМИ СПРАВ
ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

УДК 342.922

**ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В ТРАНСПОРТНІЙ
ГАЛУЗІ ТА ЗВ'ЯЗОК З АДМІНІСТРАТИВНИМ СУДОЧИНСТВОМ**

Волік В.В., д. ю. н.,
професор кафедри права та правового адміністрування
економіко-правового факультету
Маріупольський державний університет,
адвокат-практик, директор
Товариство з обмеженою відповідальністю
«Група компаній «Правовий Фундамент»» (Київ, Україна),
керівник
Перший міжнародний європейський інформаційно-консультаційний
науковий центр (Барселона, Іспанія)

У статті порушуються питання, що стосуються додаткових аспектів цифровізації та спрощення процедури правових підстав керування транспортними засобами. Розглянуто поточний стан правового регулювання цієї сфери відносин у суспільстві. Надано пропозиції щодо юридичного закріплення норм, які б додатково регулювали та надали можливість запровадження електронної системи ідентифікації особи водія, без пред'явлення посвідчення водія; щодо скасування такого заходу забезпечення провадження в справах про адміністративне правопорушення, як вилучення посвідчення водія.

Ключові слова: транспорт, керування транспортним засобом, посвідчення водія, електронна система, цифровізація транспортної галузі.

В статье поднимаются вопросы, касающиеся дополнительных аспектов цифровизации и упрощения процедуры правовых оснований управления транспортными средствами. Рассмотрено текущее состояние правового регулирования этой сферы отношений в обществе. Внесены предложения по юридическому закреплению норм, которые бы дополнительно регулировали и в дальнейшем позволили внедрить электронную систему идентификации личности водителя, без предъявления удостоверения водителя; об отмене такой меры обеспечения производства по делам об административных правонарушениях, как изъятие водительского удостоверения.

Ключевые слова: транспорт, управление транспортным средством, удостоверение водителя, электронная система, цифровизация транспортной сферы.

Volik V.V. ISSUES OF DEVELOPMENT OF DIGITAL INFRASTRUCTURE IN THE TRANSPORT SECTOR AND COMMUNICATION WITH ADMINISTRATIVE REFEREEING

The article raises questions concerning additional aspects of digitalization and simplification of the procedure for legal grounds for driving vehicles. The current state of legal regulation of this sphere of relations in the society is considered. The proposals on the legal fixing of the norms that would additionally regulate and further enable the introduction of an electronic system for the identification of the driver's identity, without presenting a driver's license; elimination of such measures to ensure the production of cases of administrative violations as the withdrawal of a driver's license.

At present, there are important grounds for improving the legal support of transport activity and ordering and further developing the system of rendering administrative services on clearly defined legal principles, which will ensure the needs of consumers of administrative services, protect the guaranteed and protected by law their rights and interests, taking into account the European tendencies, which should lead to an increase in the efficiency of state regulation in the transport sector.

The presented articles will eventually lead to further improvements and simplification of vehicle management, as well as the approximation and development of electronic transport infrastructure systems to European standards, enhancement of safety and management of the system.

Key words: *transport, vehicle management, driver's license, electronic system, digitalization of transport sector.*

Постановка проблеми. Загальновідомо, що 18 вересня 2018 р. у Берліні відбулася зустріч міністра інфраструктури України Володимира Омеляна із представниками компанії "atene KOM GmbH". Під час зустрічі сторонами представлено проекти у сфері цифрових технологій, які розробляються та впроваджуються останнім часом, тенденції модернізації транспортного сектора. Учасники наголосили на важливості об'єднання зусиль та обміну досвідом для реалізації запланованих проектів. Зокрема, у межах співпраці та за участі іноземних експертів буде створено Цифровий офіс, який стане центром компетенцій для вироблення стратегічних порад щодо цифрових перетворень у транспортному секторі. Володимир Омелян зазначив: «Структурні зміни у сфері цифрової інфраструктури є пріоритетними цілями Міністерства інфраструктури України, реалізація яких має закласти фундамент для осучаснення транспортної галузі. Співробітництво зі світовими лідерами у сфері інноваційних технологій є запорукою успішної діяльності в цьому напрямі, тому ми раді налагодженню підтримки з боку німецьких колег. Така співпраця була підготовлена та стала можливою завдяки підтримці з боку Федерального міністерства транспорту та цифрової інфраструктури Німеччини та Посольства України у Федеративній Республіці Німеччина». За словами Тіма Браукмюллера, керуючого партнера компанії "atene KOM GmbH", транспортна галузь потребує інтелектуальних концепцій мобільності для динамічного розвитку. Безпека на транспорті, розумні дороги й інтелектуальна логістика неможливі без розвитку потужних цифрових каналів. «Ми дуже радіємо співпраці з Укра-

їною та можливості сприяння подальшому розвитку цифрової інфраструктури в Україні», – підкреслив Т. Браукмюллер. За результатами зустрічі домовлено найближчими днями закріпити партнерство ухваленням Меморандуму про взаєморозуміння та співробітництво. Довідково: "atene KOM GmbH" консультує державний сектор у сфері регіонального розвитку, розвитку цифрової інфраструктури, мобільності, енергетики й освіти. Компанія – ключовий партнер Федерального міністерства транспорту та цифрової інфраструктури Німеччини з питань цифрових трансформацій та розвитку широкосмугового доступу до мережі Інтернет [1].

Вищезазначена заява міністра інфраструктури України є найактуальнішою і, звісно, цілком збігається з вектором та загальними напрямками співробітництва України та Європейського Союзу (далі – ЄС) у сфері транспорту. Вона передбачає:

- розвиток сталої національної транспортної політики, яка буде охоплювати всі види транспорту для забезпечення ефективних і безпечних транспортних систем, а також сприяти інтеграції ініціатив у сфері транспорту в інші напрями політики;

- розвиток галузевих стратегій на основі національної транспортної політики (нормативні вимоги щодо модернізації технічного обладнання і транспортних парків для дотримання найвищих міжнародних стандартів) щодо автомобільного, залізничного, річкового, морського й авіаційного транспорту, а також інтермодальність, враховуючи терміни й основні етапи імплементації, адміністративну відповідальність і фінансові плани;

– розвиток мультимодальної транспортної мережі, пов'язаної із Транс'європейською транспортною мережею (TEN-T), удосконалення інфраструктурної політики з метою кращого визначення й оцінки інфраструктурних проектів щодо різних видів транспорту. Розвиток стратегій фінансування, спрямованих на утримання, усунення перешкод у пропускній здатності та розвиток неповної інфраструктури, а також активізацію і сприяння участі приватного сектора в транспортних проектах відповідно до Додатка XXXIII до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії, їхніми державами-членами, з іншої сторони;

– приєднання до відповідних міжнародних транспортних організацій та угод, зокрема, процедури забезпечення суворого застосування й ефективного виконання міжнародних транспортних угод і конвенцій;

– науково-технічне співробітництво й обмін інформацією для розвитку й удосконалення технологій у галузі транспорту, наприклад, інтелектуальних транспортних систем;

– сприяння застосуванню інтелектуальних транспортних систем та інформаційних технологій під час використання всіх видів транспорту, а також підтримка інтермодальності та співробітництва у використанні космічних систем і впровадженні комерційних рішень, що полегшують транспортні перевезення.

З огляду на зазначене вище, для досягнення поставлених амбіційних цілей та реалізації поточних задач, намічених у Національній транспортній стратегії України до 2030 р., і для забезпечення високого рівня комфорту перевезення пасажирів необхідно пройти, крім іншого, довгий шлях удосконалення законодавчого врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні, задоволення потреб суспільства й економіки у перевезенні пасажирів та вантажів, у безпеці таких перевезень, ефективного споживання ресурсів та зменшення техногенного впливу автомобільних транспортних засобів через так званий ін-

струмент адаптації норм законодавства України до норм актів ЄС згідно з Угодою про асоціацію Україна – ЄС.

Потребує подальшого вдосконалення законодавство, що регулює відносини перевізників із громадянами в частині цифровізації транспортної інфраструктури та спрощення керування транспортними засобами, спрощення системи ідентифікації водія транспортного засобу, правових підстав для керування транспортним засобом, наявності страхового поліса тощо.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Варто згадати роботи М. Шелухіна [2], В. Парахіної [3], Н. Троїцької, А. Чубукова [4], В. Савенко, В. Гайдукевич [5], О. Антоненко [6], І. Гончар [7], Д. Мелентьева [8], Д. Власенко [9], в яких розглядалися діяльність автомобільних перевізників та послуги, що ним надаються. Праці науковців перебувають як в економічній, так і в правовій площині з огляду на те, що діяльність транспорту тісно пов'язана із цими науками. Варто зазначити, що поза увагою дослідників залишилися окремі питання надання транспортних послуг у ракурсі застосування європейського законодавства.

Мета статті – пошук та надання пропозицій з удосконалення чинного законодавства в транспортній сфері України, визначення вимог до запровадження електронної системи ідентифікації особи водія, без пред'явлення посвідчення водія та скасування такого заходу забезпечення провадження в справах про адміністративне правопорушення, як вилучення посвідчення водія тощо, з огляду на європейський вектор розвитку держави.

Актуальність теми дослідження полягає в тому, що на теперішній час є вагомими підстави для вдосконалення правового забезпечення діяльності транспорту, упорядкування і подальшого розвитку системи надання адміністративних послуг на чітко визначених правових принципах, що дозволить забезпечити потреби споживачів адміністративних послуг, захист гарантованих та охоронюваних законом їхніх прав та інтересів з урахуванням європейських тенденцій, що має сприяти підвищенню ефективності державного регулювання в транспортній сфері.

Виклад основного матеріалу. За останніми повідомленнями засобів масової інформації, під час InnoTrans 2018 у Берліні відбулася зустріч міністра інфраструктури України Володимира Омеляна із представниками компанії "Nokia Corporation". На зустрічі Володимир Омелян наголосив на важливості розвитку цифрової інфраструктури, оскільки це необхідний крок модернізації транспортної галузі України. Це пріоритетна сфера діяльності Мінінфраструктури, яка закріплена в Національній транспортній стратегії України 2030 р. Українською стороною презентовано успішно реалізовані та поточні проекти впровадження цифрових технологій на об'єктах інфраструктури. Особлива увага приділяється створенню Галузевого центру управління кібербезпекою на транспортній інфраструктурі як сегменту національної системи кібербезпеки, в межах якого проведений аудит IT-інфраструктури Міністерства та підприємств галузі. Також сторони обговорили пілотний проект із запровадження Інтернету речей на дорогах із використанням технології зв'язку 5G. Німецькі колеги поділилися досвідом імплементації цифрових рішень у сфері транспорту Німеччини та заявили про готовність сприяти цифровим перетворенням у транспортному секторі України. Обмін досвідом, проведення спільних заходів, утворення спільних робочих груп суттєво підвищать компетенції українських спеціалістів, що, у свою чергу, забезпечить стійкість цифрової інфраструктури та зменшить ризик витоку інформації. Володимир Омелян підкреслив: «Ми усвідомлюємо необхідність співробітництва зі світовими лідерами у сфері цифрових технологій для застосування найкращих практик у транспортному секторі України». За результатами зустрічі домовлено найближчими днями закріпити партнерство підписанням Меморандуму про взаєморозуміння та співробітництво [10].

Отже, йдеться про підвищення ефективності державного регулювання у сфері діяльності транспорту, запровадження електронної системи ідентифікації водія транспортного засобу, правових підстав

для керування транспортним засобом, наявності страхового полюсу тощо.

За таких умов актуальності набуває внесення змін та доповнень до:

- Закону України «Про дорожній рух» [11];

- Кодексу України про адміністративні правопорушення [12];

- Правил дорожнього руху, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 [13].

У світлі наведених вище домовленостей України з Європейським Союзом потрібне внесення деяких коректив у вказані базові закони та підзаконні акти.

По-перше, справедливим буде внесення в Закон України «Про дорожній рух» [11] таких змін:

- ст. 16 («Основні права та обов'язки водія транспортного засобу») варто доповнити новими обов'язками водія, а саме:

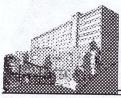
- за відсутності фото водія в базі даних – мати при собі посвідчення водія або інший документ, що посвідчує особу водія;

- на вимогу поліцейського чітко та зрозуміло назвати своє прізвище, ім'я, по батькові, повну дату народження – для перевірки поліцейським відповідності названих даних зазначеним у базі;

- за відсутності у відповідній базі даних про надане власником транспортного засобу право керування особою-водію – мати при собі реєстраційний документ на транспортний засіб;

- у випадках, передбачених законодавством, мати при собі страховий поліс (сертифікат) про укладення договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, у разі укладення такого договору в електронній формі – назвати номер договору для перевірки поліцейським даних у відповідній базі;

- на вимогу поліцейського прослідувати до найближчого поліцейського відділу за відсутності при собі документів, наявність яких вимагається за законом, або відмови назвати на вимогу поліцейського своє прізвище, ім'я, по батькові, повну дату народження, номер укладеного в електронній формі страхового полі-

са (сертифіката) про укладення договору обов'язкового страхування власників наземних транспортних засобів для перевірки поліцейським відповідності названих даних зазначеним у базі;

– у ст. 52–3 («Повноваження Національної поліції у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху») виключити з повноважень Національної поліції можливість тимчасового вилучення посвідчення водія, оскільки достатньо внести відповідні відомості до електронної бази поліції та тимчасово затримати транспортний засіб, відсторонити водія від керування останнім.

По-друге, потрібно узгодити із запропонованими вище нормами Кодекс України про адміністративні правопорушення [12], а саме:

– у ст. 126 («Керування транспортним засобом особою, яка не має відповідного права керування таким транспортним засобом») чітко визначити та розширити гіпотезу цієї норми права, зокрема, керування транспортним засобом: особою, яка не має права керування транспортним засобом; водієм, який відмовився на вимогу поліцейського чітко та зрозуміло назвати своє прізвище, ім'я, по батькові, повну дату народження та/або номер поліса (договору) (страхового сертифіката «Зелена картка») обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, укладеного в електронній формі для перевірки поліцейським відповідності даних відомостям у базі; водієм військових транспортних засобів, іноземцем або особою без громадянства, яка не пред'явила для перевірки посвідчення водія відповідної категорії; без реєстраційного документа на транспортний засіб, у випадках, коли його наявність вимагається, – призводить до накладення штрафу в розмірі двадцяти п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

– у ст. 260 («Заходи забезпечення провадження в справах про адміністративні правопорушення») виключити можливість вилучення посвідчення водія, оскільки такий захід втрачає актуальність у світлі глобального розвитку технологій та відмови від паперового документообігу.

По-третє, звісно, логічним, виваженим і завершальним кроком буде внесення відповідних змін до такого важливого підзаконного акта, як постанова Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 «Правила дорожнього руху» [13].

Висновки. Отже, можна дійти висновку, що подальше вирішення наявних проблем у транспортній галузі, зокрема через узгодження норм законодавства України з нормами актів ЄС у сфері діяльності транспорту, поступово стає пріоритетним завданням дежави. Для цього необхідно на місцевому рівні корегувати чинні законодавчі акти, невідкладно вносити зміни та доповнення в Закон України «Про дорожній рух», Кодекс України про адміністративні правопорушення, постанову Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 «Правила дорожнього руху»

Вбачається, що зазначені вище пропозиції нарешті приведуть до додаткового покращення та спрощення керування транспортними засобами, а також до наближення та розвитку електронних систем транспортної інфраструктури до європейських стандартів, підвищення рівня безпеки та поліпшення системи управління тощо.

ЛІТЕРАТУРА:

1. «Працюємо над цифровізацією транспортного сектора», – Володимир Омелян. URL: <https://mtu.gov.ua/news/30167.html> (дата звернення: 25.09.2018).
2. Транспортне право України: підручн. для студ. юр. спец. вищ. навч. закл. / за ред. М. Шелухіна. К.: Видавничий дім «Ін Юре», 2008. 896 с.
3. Парахина В. Методологические основы и методы муниципального управления развитием пассажирского транспорта города: автореф. дисс. ... докт. экон. наук. СПб., 1999. 38 с.
4. Единая транспортная система: учебник для студ. учреждений сред. проф. образования / Н. Троицкая, А. Чубуков. М.: Академия, 2003. 240 с.
5. Савенко В., Гайдукевич В. Транспорт і шляхи сполучення: підручник. К.: Арістей, 2005. 256 с.
6. Антоненко О. Деякі проблемні питання в перевезенні міським пасажирським транспортом та шляхи їх вирішення. Південноукраїнський правничий часопис. 2008. № 1. 122 с.
7. Гончар І. Правила для перевозчиків. Кабінет Міністрів України прийняв нову редакцію Правил

предоставления услуг пассажирского автомобильного транспорта. Юридична практика – Фахівець. 2007. № 44. 24 с.

8. Мелентьев Д. Городской пассажирский транспорт: от совершенного государственного монополизма к полноправию бизнес-структур. Економічний вісник Донбасу. 2011. № 2. С. 12–16.

9. Власенко Д. Теоретико-методичні підходи до визначення особливостей маркетингу транспортних послуг. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/e-journals/PSPE/2010_4/Vlasenko_410.htm.

10. «Вивчення досвіду світових лідерів є необхідним кроком цифрової інфраструк-

тури України», – Володимир Омелян. URL: <https://mtu.gov.ua/news/30171.html> (дата звернення: 25.09.2018).

11. Про дорожній рух: Закон України від 30 червня 1993 р. № 3353–XII. Відомості Верховної Ради України. 1993. № 31. Ст. 338.

12. Кодекс України про адміністративні правопорушення.

13. Правила дорожнього руху: постанова Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 р. № 1306 // Законодавство України: база даних. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-%D0%BF> (дата звернення: 29.09.2018).

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІСТОРИКО-ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

**СУДОВА ТА СЛІДЧА ПРАКТИКА
В УКРАЇНІ**

Випуск 7/2018

Херсон-2018

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Сайнчин Олександр Сергійович – завідувач кафедри *галузевого права* Херсонського державного університету, д.ю.н., професор.

Заступники головного редактора:

Стрельцов Євген Львович – завідувач кафедри кримінального права Національного університету «Одеська юридична академія», вчений секретар Південного регіонального наукового центру Національної академії Правових наук України, член-кореспондент Національної академії Правових наук України, д.ю.н., доктор теології, професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Сотула Олександр Сергійович – професор кафедри *галузевого права* Херсонського державного університету, д.ю.н., професор.

Відповідальний секретар:

Гавловська Аліна Олександрівна – доцент кафедри *галузевого права* Херсонського державного університету, к.ю.н.

Члени редакційної колегії:

Бевзенко Володимир Михайлович – суддя Касаційного адміністративного суду у складі Верховного суду, д.ю.н., професор.

Василяк Дмитро Костянтинівич – суддя Херсонського окружного Адміністративного суду, к.ю.н.

Василяк Костянтин Леонідович – голова Господарського суду Миколаївської області.

Волошин Юрій Олексійович – завідувач кафедри міжнародного права Навчально-наукового інституту Міжнародних відносин Національного авіаційного університету, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України.

Галуцько Віра Миколаївна – професор кафедри історії та теорії національного і міжнародного права Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент.

Закурін Микола Костянтинівич – суддя Господарського суду Херсонської області, к.ю.н., доцент.

Іванищук Андрія Анатолійовича – професор кафедри *галузевого права* Херсонського державного університету, д.ю.н., доцент.

Коровайко Олександр Іванович – голова Апеляційного суду Херсонської області, д.ю.н.

Кубічек Павол – завідувач кафедри комерційного права Інституту приватного права Пан'європейського університету, д.ю.н., професор (Республіка Словаччина, м. Братислава).

Литвинов Олексій Миколайович – завідувач кафедри кримінального права та кримінології Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор.

Лукашевич Віталій Григорович – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Класичного приватного університету, д.ю.н., професор, Заслужений юрист України.

Маковій Віктор Петрович – завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Одеського державного університету внутрішніх справ, к.ю.н., доцент.

Мельник Роман Сергійович – професор кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка, д.ю.н., професор, старший науковий співробітник.

Рябініна Тетяна Кимівна – завідувач кафедри кримінального процесу та криміналістики Південно-Західного державного університету, к.ю.н., професор, Заслужений юрист Російської Федерації (Російська Федерація, м. Курськ).

Слінько Сергій Вікторович – професор кафедри кримінально-правових дисциплін Харківського національного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор.

Фріс Павло Львович – завідувач кафедри кримінального права Навчально-наукового Юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України.

Шутак Ілля Дмитрович – професор кафедри теорії та історії права Приватного вищого навчального закладу Університету Короля Данила, д.ю.н., професор, заслужений діяч науки і техніки України.

**Журнал «Судова та слідча практика в Україні»
є фаховим виданням на підставі Наказу МОН України
№ 1604 від 22.12.2016 року (додаток 9)**

**Науковий журнал включено до міжнародної наукометричної бази
Index Copernicus International (Республіка Польща)**

**Затверджено відповідно до рішення вченої ради
Херсонського державного університету
(протокол від 28.11.2018 р. № 4)**

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ 21992-11892Р
від 31.03.2016 р. видане Міністерством юстиції України

Офіційний сайт видання: www.ssp-journal.in.ua

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СУДОУСТРОЮ ТА СТАТУСУ СУДДІВ

Лісна І.С. МОДЕРНІЗАЦІЯ СТАТУСУ СУДДІВ..... 5

СЕКЦІЯ 2

СУДОВА ПРАКТИКА РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕНЬ

Княшко О.О. ЗАКОНОДАВСТВО ПРО ПОСЯГАННЯ НА ЖИТТЯ
ДЕРЖАВНИХ ДІЯЧІВ У XVIII – XIX СТОЛІТТЯХ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНИ..... 10

Лапкін А.В. ЩОДО НАСЛІДКІВ НЕЯВКИ ПРОКУРОРА У СУДОВЕ ЗАСІДАННЯ..... 15

СЕКЦІЯ 3

ПРАКТИКА ГОСПОДАРСЬКИХ СУДІВ УКРАЇНИ

Кучма О.Л. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВИНУВАТОЇ ОСОБИ ЗА ШКОДУ,
ЗАВДАНУ ВНАСЛІДОК ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНОЇ ПРИГОДИ..... 21

СЕКЦІЯ 4

ПРАКТИКА РОЗГЛЯДУ СУДАМИ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ

Бондар І.В. ЮРИСДИКЦІЯ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЩО ВИНИКАЮТЬ
З ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВОВІДНОСИН..... 26

Валецька О.В. АНАЛІЗ СУДОВОГО ПРЕЦЕДЕНТУ В СПРАВАХ ПРО ПЕРЕВЕДЕННЯ
ТА ПЕРЕМІЩЕННЯ В ТРУДОВИХ ВІДНОСИНАХ..... 32

СЕКЦІЯ 5

ПРАКТИКА АДМІНІСТРАТИВНИХ СУДІВ УКРАЇНИ

Хрідочкін А.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СПРАВ
ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ СУДАМИ УКРАЇНИ..... 38

СЕКЦІЯ 6

ПРАКТИКА РОЗГЛЯДУ СУДАМИ СПРАВ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

Волік В.В. ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ
В ТРАНСПОРТНІЙ ГАЛУЗІ ТА ЗВ'ЯЗОК З АДМІНІСТРАТИВНИМ СУДОЧИНСТВОМ..... 45

СЕКЦІЯ 7

СЛІДЧА ПРАКТИКА В УКРАЇНІ

Белкін Л.М. КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ 2012 РОКУ
ЯК ЗАСІБ ВИПРАВДАННЯ СВАВІЛЛЯ СИЛОВИХ СТРУКТУР..... 51

Гумін О.М., Йосипів А.О. ЗЛОЧИННІСТЬ ТА БЕЗРОБІТТЯ:
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК..... 59

Самойленко О.А. ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕХНОЛОГІЙ
ВЧИНЕННЯ ЗЛОЧИНІВ У КІБЕРПРОСТОРІ..... 64

Тронько О.В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ
ЗА НАПРЯМОМ БОРОТЬБИ З КОНТРАБАНДОЮ..... 72